

Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Kun. Jon. Gylys, M.I.C.

Vienas Prieš Visus

IŠ ARSO KLEBONO DARBUOTĖS

*“Visa galiu tame,
kurs mane stiprina.”*

Kaip atrodo miestas, staiga ištiktas gaisro, audros ar žemės drebėjimo, taip ir šalis, valstybė po didelių politinių perversmų, revoliucijų. Dar baisiau, nes tenai šalia medžiaginių nuostolių daug yra ir neįkainuojamų dvasinių nuostolių. Dėlto ir Prancūzija po didžiosios revoliucijos atrodė kaip katastrofos ištikto miesto griuvėsiai: milijonai žmonių išžudyti, išskersti, gražiausi kultūros ir meno paminklai sunaikinti, bažnyčios kurios dar nuo gaisro ir revoliucionierių rankų išliko, buvo be gyvybės, žmonių nelankomos, pamirštos.

Tokiais tai laikais garsusis dabartinių laikų šventasis — Arso klebonas buvo paskirtas mažutės Arso parapijos klebonu. Buvo tai 1817 metai.

Ir Arso parapijoj gyvai buvo jaučiami pragaištingi revoliucijos vaisiai. Naujasis klebonas veikiausiai pastebėjo, kad sekmadieniais ir šventėmis daugelis jo parapijiečių visai nelanko bažnyčios. Vyrai neina Velykinės, o per didžiąsias šventes išpažinties atedavo tik kelios moterėlės.

Vaikai namuose buvo nemokomi katekizmo nei poterių. Sekdami suaugusiais iš

mažens įprasėjo keikti, meluoti, apgaulinėti. O vagilivimas vaikų tapo kasdieninis reiškinys.

Negeriau buvo ir su jaunimu: vaikinai ir mergaitės nieko kilnesnio nežinodami veržėsi į naktinius pasilinksminimus, vakaruškas, tam tikslui, rodėsi, ir tegyveno. Daugelio jų dora buvo žemai nupuolusi. Nėdaug ką geresnio galima buvo laukti ir iš suaugusių. Per iškilmingas šventes ar tautines šventes, užuot rinkusis į bažnyčią, prigužėdavo žmonių pilnos smuklės.

Toks tai buvo Arso gyventojų stovis, kada kunigas Jonas ten buvo atkeltas klebonauti.

Ką vienas žmogus galėjo tokioje parapijoje padaryti? Kokių priemonių imtis, nuo ko pradėti, kad parapijiečiai liautųsi rūstinę Dievą?

Visu pirmo — šventasis klebonas puolė prie Dievo, iš kurio tikėjosi visokeriopos pagalbos. Kiekvieną rytą, dar gana anksti, būdavo galima jį matyti klūpantį tuščioje bažnytėlėje prieš Švč. Sakramentą ir besimeldžiantį, kad neištikimoji kaiminė grįžtų prie Kristaus. Ir dienos metu, ar tai taisydamas ir švarindamas bažnytėlę, ar belankydamas parapičius, gan dažnai atsidusdavo — *“Mano Dieve! Atversk mano parapiją.”*

Pirmutinis jo darbas ir rūpestis — tai, kiek galima, sutvarkyti ir papuošti bažnytelę, kad Dievo namai neatrodytų taip nuskurdę, kaip ir pati parapija. Paskiau pradėjo lankytis pas parapijiečius į namus, norėdamas arčiau sueiti su jais į pažintį, prikalbėti ateiti sekmadieniais į bažnyčią, leisti vaikius mokytis katekizmo.

Skurdė buvo jūros, darbo daug, o jis tik tai vienas. Jau kartais pradėdavo nustoti ūpo ir energijos, ypač po nepasisekusių vizitų, po patirtų nemalonumų ir užgaulių iš parapiečių pusės, bet jis tuokart sau sakydavo: "*Klebonas neturi sau įsikalbėti, kad jis nieko negalys savo parapijoje nuveikti, nors visos jo pastangos kurį laiką rodytųsi nevaisingos.*" Ir ištikrųjų, kitokios išeities jam nėra: jeigu avelės neieško savo ganytojo, tai pats ganytojas turi jų ieškoti. Tokios paskatės ir karštos maldos šventąjį stiprindavo ir jis, sekdamas Gerojo Piemens pavyzdžiu, nemetė lankęs parapijos ir ieškojęs paklydusių avelių, nors kartais ir visos dienos jo pastangos likdavo bergždžios.

Nuvargęs po ilgų ir įspūdingų dienos kelionių, vakarais jis paprastai sėsdavo prie proto darbo: ruošdavosi pamokslams ir katekizacijai. Neretai iki pat vidurnakties prie silpnos žvakės šviesos, būdavo galima jį pastebėti, susilenkęs prie knygos ar prie popieros lapo. Klebonui būdavo aišku, kad šventadieniais ar sekmadieniais jo pamokslų klausyti teateis tik nedaugelis žmonių. Bet jis to nepaisė: pamokslui rengdavosi su visišku uolumu ir atsidėjęs; jis numanė, kad jo gerai pasakytas pamokslas bent dalinai vis tik bus papasakotas ir nebuvusiems. Taigi pamokslu metu jis su šventu uolumu kreipdavosi stačiai į piktažodžiautojus, į smuklių lankytojus, į šokių mėgėjus, rodos, jie čia pat būtų.

Pagaliau, kada vieną iškilmingą šventę, senovės papročiu, mažutė Arso bažnytelė žmonėmis prisipildė, klebonas tos seniai laukiamos progos, žinoma, nepražiopsojo: prikišo piktinantį elgesį jaunikaičiams, kurie skęsta girtuoklystei ir nedorų nusikaltimų pelkėse; mergaitėms, kurios nieko kilnesnio nežinojo, kaip tik šokti, linksintis ir pavojingai žaisti savo nekaltybe; akliems gimdy-

tojams, kurie nežiūri savo vaikelių kelių ir pagaliau visiems kitiems. Dievo malonė pradėjo veikti žmonių širdis: daugelis pagaliau susiprato ir metė savo nedorą gyvenimą.

Bet uolusis klebonas vien tik parapijų lankymu ir savo pamokslais nepasitenkino: paskelbė susirinkusiems žmonėms, kad nepriešais jų vaikų prie pirmosios šv. Komunijos iki tol, kol jie bus tinkamai išmokyti katekizmo; mat, dorovės sugedimas nemaža pareina ir nuo to, kad gyventojams esti svetimos tikėjimo tiesos. Vaikų katekizacija būdavo jo kasdienimis darbas. To stropaus darbo pasekmė buvo ta, kad savo parapijos vaikus žymiai geriau išmokslino už aplinkinių parapijų.

Laikydamas šokių vakarus artimiausia priežastimi nusidėti, jis atsisakė duoti išrišimą kiekvienam, kas tik tai tenai dalyvaudų. Dėl to daugelis Arso mergaičių, norėdamos atlikti bent Velykinę išpažintį, veltui glaudėsi prie klausyklos langelio per 5 ar 6 metus pagrečiui, kol galiausia tvirtai prisizadėjo mesti biau rū paprotį naktimis trunkytis.

Norėdamas užduoti ištvirkimui mirtiną smūgį, jis papirkinėdavo griežikus, kad jie visuomet prieš prasidedant šokiams išsiskirstytų. Smuklininkams sumokėdavo visos dienos pelną iš anksto, kad tik jie šventadieniais neparčavinėtų degtinės. Parapijiečiai neturėdami kur užti, šokti ir girtuokliauti, noroms nenoroms užėidavo į bažnytelę, bent pažiūrėti. O tenai, žinoma, išgirdavo klebono pamokslą. . .

Šitos griežtos visose srityse reformos iš karto daug kam nepatiko. Prasidėjo protestai ant protestų. Kartą į kleboniją atėjo septyni parapijiečiai ir griežtai pareikalavo, kad klebonas iš jų parapijos kuoveikiausiai išsikraustytų. Žinoma, klebonas su tuo reikalavimu sutikti negalėjo: jis verčiau buvo pasiryžęs mirti, negu, apleisdamas savo ganočius, pertraukti taip gražiai pradėtą darbą. Atitraukęs mergaites nuo ištvirkusių suėgų prieš save vėl sukėlė naują audrą. Kai kurie jaunikaičiai, neturėdami su kuo išvirkauti, pasiryžo klebonui skaudžiai atkeršyti: vieni jų nusiuntė vyskupui šmeižto laišką, kiti griebėsi kitokių, dar niekšiškesnių, prie-

monių. Bet uolaus Kristaus tarno joki pasikėsinimai neatbaidė: jis buvo pasiryžęs kad ir su pačiu pragaru stoti į kovą, kad tiktai savo parapiją išgelbėtų.

Ir kiekvienam atėjusiam prie klausyklos, sugėbėdavo duoti tinkamų vaistų. Žmonėms, kurie gėdydavosi viešai išpažinti savo tikėjimą, jis įsakydavo dalyvauti viešose katalikų apeigose. Štai, vienas pavyzdys:

— Ar jūs gyvenate savo gimtajame mieste? — paklausė kartą Šventasis 25 m. jaunuoli, baigiantį išpažinti.

— Taip, mano Tėve.

— Ar jus daug kas pažįsta?

— Beveik visas miestas.

— Labai gerai, mano vaikeli. Dabar atgailos sukalbėsite tikėjimo, vilties, meilės ir gailės aktus. Bet tai dar ne viskas. Jūs dalyvausite gimtajame mieste Kristaus Kūno šventės procesijoje, stengdamasis būti arti baldakimo. Dabar klaupkite, — suteiksiu išrišimą.

Sumišęs jaunikaitis dar norėjo kažką sakyti, bet jau nebuvo laiko. Nuodemkliauis pataikė į skaudžiausią jo žaizdą. . . .

Atėjo pirma devintinių diena. Jurgis (toks buvo jo vardas) laukė antros dienos, rasi lietus nuo tos nemalonios pareigos jį išgelbės. Bet lietaus, kurio jis visais šventaisiais ir šventosiomis prašė, tą dieną neiškrito nė lašas. Nėbuvo kas darą, reikėjo ryžtis.

— Kad ir šimtą metų gyvenčiau, — tvirtino šios istorijos didvyris, — kaip gyvas neužmiršiu anų dviejų valandų prie baldakimo. Einu, o kojos svyruoja, lig girtos; iš gėdos net prakaitas pila. O kaktą, žinotumėt, neįspėju nė šluostyti.

Taip gerai pritaikinta atgaila atnešė gerų vaisių. Jurgis, pirmiau buvęs šiaudinis katalikas, dabar drąsiai stojo katalikybės priešakyje ir net padėjo pačiam klebonui darbuotis.

25,000 DARBININKŲ PAS POPIEŽIŲ AUDIENCIJOJ

Rugsėjo 23 d. šv. Petro Bazilikoje šv. Tėvas Pijus XI priėmė Darbininkų Reklacijų Sąjungos 8 tautų 25,000 narių audiencijoj. Prieš tai darbininkai išklausė šv. Mišių. Daugumas ėjo prie šv. Komunijos.

Kun. V. Kulikauskas, M.I.C.

PERMAŽAI ATSIMENA

Nelaimė. Daug katalikų permažai atsimena, kad jie katalikai. Teorijoje jie išpažįsta Kristų, Jo Bažnyčią ir jos mokslą, praktiškai, dieniniam gyvenimui ima išgverusio, iškrypusio ir doroviniai susibankrutijusio pasaulio taisykles.

Jie kasdien kalba: "Tėve mūsų, kurs esi danguje; teesie šventas Tavo Vardas; teateinie Tavo karalystė; teesie Tavo valia, kaip danguje, taip ir ant žemės."

Taip kalbama. To velijama. To trokštama teorijoje. Gyvenime jie niekuomet neatsimena esą dangiškojo Tėvo vaikai ir dažniausiai nepasielgia, kaip tokio Tėvo vaikams pritiktų. Taigi jų gyvenimas nesutinka su jų tikėjimo išpažinimu. Iš to eina, kad jie neprisideda nieku, kad būtų Dievo Vardas labiau gerbiamas ir garbinamas; nevykdo Jo karalystės nei savo, nei kitų gyvenime. Jie nepildo nei Dievo valios.

Jų kasdieniniame gyvenime prasimuša daug pagoniškumo. Jie pataikauja savo visokiems geiduliams: girtavimu, kalbų ir darbų palaidumu, sukybių ir skriaudų darymu, kaip tik proga pasisuka. Padarytą skriaudą nesiskubina atitaisyti ir pasisavintus daiktus nepasistengia gražinti.

Apkaltėti, net apšmeižti artimą, tai taip lengva kaip šun musę praryti, bet šmeižtų atšaukti ir artimui šlovę gražinti nepasijudina kaip kelmai.

Būti girtavimo, kortavimo, pasilinksmavimo, žaislų ir parodų vietose visuomet randa pakankamai laiko. Būti bažnyčioje pagarbinti Dievą laiko nesuranda.

Išbūti kitur niekuomet neperilgu, būti bažnyčioje visuomet perilgu.

Ištikrųjų reiktų pasakyti — "Dieve apsaugok, kad toki žmonės nepatektų dangun, nes jie ten kankinsis iš nuobodumo, kaip jie dabar kankinasi bažnyčioje ir *Dievo tarnyboje*."

XXV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

(V po Trijų Karalių)

Evangelija

Mato 13, 24-30.

NUO metu, Jėzus pasakė jiems kitą prilyginimą, tardamas: Daugaus karalystė panaši į žmogų, kurs pasėjo savo dirvoje geros sėklos. Bet žmonėms bemiegant, atėjo jo neprietelis, pasėjo kviečiuose raugių ir nuėjo sau. Kuomet želmuo paaugo ir užmezgė vaisių, tuomet pasirodė ir raugės. Šeiminko tarnai atėjo ir jam tarė: Viešpatie, argi ne gerą sėklą pasėjai savo dirvoje? Iš kur gi atsirado raugių? Jis jiems atsakė: Tai padarė žmogus neprietelis. Tarnai jam sakė: Jei nori, mes eisime ir išrinksime jas? Jis atsakė: Ne, kad kartais, rinkdami rauges, neišrautumėte draug su jomis ir kviečių. Palikite vienus ir kitas augti iki pjūčiai, o pjūties metu aš pasakysiu pjovėjams: Pirma išrinkite rauges ir suriškite jas į pėdelius sudeginti, kviečius gi sukraukite į mano kluoną.

* * *

Lekcija

Kolos. 3, 12-17.

ROLIAI: Apsivilkite jūs, kaipo Dievo išrinktieji, šventieji ir mylimieji, širdingu gailestingumu, maloningumu, nuolankumu, kuklumu ir kantrumu; pakęskite vieni kitus ir kits kitam atleiskite, jei kas turi prieš ką nors skundą. Kaip Viešpats atleido jums, taip ir jūs. Bet visupirma turėkite meilę, kuri yra tolylumumo ryšys. Kristaus ramybė, į kurią jūs esate pašaukti, kaip vienas kūnas, teviešpatauja jūsų širdyse. Būkite dėkingi. Kristaus žodis te gyvena jūmyse apsciai; visokia išmintimi mokinkite vieni kitus ir drąsinkite psalmėmis, ymniais ir dvasinėmis giesmėmis, giedodami, ymi, malonei padedant, Dievui savo širdyse. Visa, ką jūs darote žodžiu ar darbu, visa darykite Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu, dėkodami per jį Dievui ir Tėvui.

Kviečių Ir Raugių Prilyginimas

Sėjėjas

Kviečių ir raugių prilyginimas yra vienas iš tų palyginimų, kuriuos Kristus iš laivelio kallėjo miniai, susirinkusiai prie Genezareto ežero. Jis taipgi šį prilyginimą išaiškino. Tas, kurs sėja gerą sėklą yra Žmagaus Sūnus; dirva yra pasaulis; gera sėkla yra karalystės vaikai, gi raugės yra nedorybės vaikai, ir neprietelis, kurs pasėjo rauges yra piktoji dvasia, o piūtis tai pasaulio pabaiga, ir piovejai yra angelai, kurie surinks rauges į pėdelius sudeginti, o kviečius sukraus į dangiškąjį kluoną. — Mato 13, 37-43.

Tas, kurs pasėjo gerą sėklą yra Kristus. Mūsų Išganytojas ištikrųjų gali vadinti Save Žmogaus Sūnumi, nes Jis yra ne tik Dievas, bet ir Žmogus, tai yra, Jis turi žmogišką kūną ir žmogišką sielą, žmogišką valią ir žmogišką širdį, ir visus žmogiškus jausmus. Jis turi dvi prigimtis ir dvi valias, dievišką ir žmogišką, o tik vieną Dievo Sūnaus Asmenį. Jis amžinuose švenčiausios Trejybės nusprendimuose, taip sakant, užmanė atpirkti nupuolusį vargšą žmogų. Tiesa, žmogus nusidėjo neklusnumu, tačiau dalinai ir gundymu, nes piktoji dvasia buvo blogybės priežastis. Šis Dieviškojo Antrojo Asmens užmanymas patiko Amžinajam Tėvui. Tačiau kaip būtų įvykinta? Jis būdamas Dievas, negali nė kentėti nė mirti, o žmogui skirta mirti; todėl Jis užmanė tapti žmogumi, priimti žmogišką prigimtį visoje jos pilnumoje, tapti panašiu mums visame, išskyrus vienintėliai nuodėmę. Jis Save nužemino ir iškėlė mūsų žmogišką prigimtį lig pačio dievystės sosto, ir taip suardė šėtono planus. Kas gali tinkamai apsakyti garbės didybę, kurią Kristus mums suteikė? Kaip daug mes privalome saugotis nuo visako, kas galėtų suteršti mūsų žmogišką prigimtį, mūsų kūną ir mūsų sielą.

Gera sėkla yra karalystės vaikai, tai yra, visų laikų teisieji. Kristus pasėjo gerą sėklą pačioje pasaulio pradžioje, nes Jis, su Tėvu ir Šventąja Dvasia, sutvėrė pirmąjį žmogų šventą ir teisių. Žmonėms nusikaltus, Jis atpirko juos apvalydamas ir pašvesdamas. Šitas atpirkimas yra, taip saktant, antrasis tvėrimas, nes šv. Povilas krikščionį vadina Dievo tvariniu, Kristuje sutvertu geriems darbams. — Efez. 2, 10. Už šį antrąjį tvėrimą, tai yra, atpirkimą, mes privalome dieviškam Išganytojui būti dėkingi, ir net daugiau dėkingi negu už pirmąjį, kadangi Jis pirmąjį atliko tiktai savo žodžiu, o antrasis Jam kainavo paskutinis kraujo lašas, gyvybė. Todėl, privalome gerai tai įsidėti širdyje ir rūpintis naudotis visas Kristaus malones mūsų išganymui.

Dirva yra pasaulis, visa žmonija, nes Jo valia, kad visi žmonės pažintų tiesą ir būtų išganyti. Šiam tikslui Jis įsteigė šventąją Katalikų Bažnyčią, kur Dievo žodis yra skelbiamas, kuri pasako mums į ką mes privalome tikėti ir ką daryti, kad patiktume Dievui. Šioje Bažnyčioje Kristus kasdien aukoja Save, nekruvinu būdu, Jo kunigų rankomis, kad suteikus mūsų sieloms vaisius Jo kruvinos aukos ant kryžiaus; joje mes turime šventus sakramentus, kuriais esame nuteisinti ir tampaime Dievo vaikeliais ir dangaus paveldėtojais. Nuolatos dėkokime Dievui už pašaukimo malonę į Katalikų Bažnyčią ir naudokimės jos teikiama priemonės mūsų išganymui.

Neprietelis, kurs pasėjo rauges tarp kviečių, kaip Kristus aiškiai pabrėžia, yra piktoji dvasia. Šėtonas pasėjo rauges rojaus darže prigaudamas Ievą, ir tės sėti nuodėmės sėklą iki laiko pabaigai. Įvedęs blogą į pasaulį, jis naudoja ištvirkusius ir nedorus asmenis, kad, pražudžius ko daugiausia sielų.

Žmonėms bemiegant piktoji dvasia pasėjo rauges. Kada vyresnieji, tėvai, motinos ir bendrai visi žmonės miega, tai yra, kada jie nesaugoja savo vaikų ir žemesniųjų bei patys savęs, piktoji dvasia turi geriausią progą sėti rauges. Todėl, nemiegotime, bet budėkime. “Būkite blaivūs ir budėkite, nes jūsų priešininkas velnias aplink

eina, kaip kokiąs liūtas, ieškodamas, ką prarytų.” — 1. Pet. 5, 8.

Raugės, kurias priešas pasėjo kviečiuose yra *nedorybės vaikai*, tai yra, tie, kurie daro blogai ir piktna kitus. Eretikai, melagingi mokytojai, veidmainiai, blogų raštų, knygų, laikraščių, magazinų platintojai ir jų rėmėjai, palaikytojai, nepadorumo skleidėjai, ištvirkėliai ir visokios rūšies papiktintojai, traukiantieji žmones į pražutį yra piktosios dvasios bendradarbiai ir blogybės tarnai; tokių likimas yra apgailėtinas, amžinas atmetimas, jei nedarys atgailos ir negriž prie Dievo.

Augimas

Raugės yra piktžolės, kurių želmuo yra labai panašus kviečių želmuiui, tačiau, kada išauga, ir pradeda rodytis kviečių varpos, galima lengvai pažinti kur kvietys ir kur piktžolė. Panašiai melagingi mokytojai ir suvedžiotai žino kaip nuduoti ir pridengti vilko prigimtį avies išvaizda. Jie nuduoda yra geradariai, labdaringi ir dorovingi, kad laimėjus pasitikėjimą, ir kuomet įgija tai ko pageidavo, tuomet pasirodo kas jie per vieni tikroje šviesoje. Didelė gudrybė ir apsisaugojimas yra reikalingi, kad netapus šių sugedusių žmonių auka. Tas, kurs tvirtai laikosi Katalikų Bažnyčios ir pasiduoda jos vedimui, tas, kurs bijo Dievo ir kasdien pasiveda Jam karšta malda, bus apsaugotas.

Dievas sutvėrė žmogų malonės stovyje; mūsų pirmieji tėvai išėjo iš jų Tvėrėjo rankų, buvo šventi ir teisingi; jie buvo Dievo paveikslai. Nuodėmės tėvas yra velnias. — Jono 8, 44. Jis gundo ir stato viliukingus žabangus, kad tik įvedus į nuodėmę. Tačiau mums Dievo malonės niekuomet neprietrūksta apsigynimui ir tesėjimui gerame, jei mes nuoširdžiai Jo maldaujame. “Taigi būkite pasidavę Dievui; priešinkitės velniui, ir jis bėgs nuo jūsų.” — Jok. 4, 7.

Gerieji, uolieji krikščionys retkarčiais būva nepasitenkinę, matydami nedoruosius trijųpuojant, mindžiojant teisę bei teisingumą ir neatsižvelgdami ir su pasisekimu spaudžia geruosius. Jie maldauja Dievą, kad sustabdytų jų kenksmingą įtaką. Tačiau Dievo planai yra kitoki negu mūsų;

mes privalome tvarkyti savo uolumą ir palikti tai Dievui daryti pagal Jo valią, nes Jis geriausiai žino kas yra Jo garbei, ir kas yra gera bei žmonėms išganinga. Viešpats nurodo priežastį kodėl jo tarnai neprivalo išrinkti raugių, nes *kad kartais, rinkdami rauges, neišrautumėte draugų sėjomis ir kviečių*. Dėliai kviečių labo, raugės palieka neišrautos; dėliai gerųjų, nedėriji tuojau nenaikinami. Ne vienas nusidėjėlis sulaukia senatvės begyvendamas nuodėmingai, tačiau jis rišasi su geraisiais ir doraisiais; Dievas jam atleidžia dėliai jųjų. Raugių šaknys dažnai pinasi su kviečių, taip, kad negalima vieno, neišrovus kito. Tad gerieji ir blogieji ant žemės yra taip artimai susivieniję įvairiomis aplinkybėmis ir giminystę, kad jiegu blogieji būtų tuojau nubauti, gerieji taip pat nukentėtų. Dievas leidžia jiems gyventi, kad dar jie yra reikalingi gelbėti savuosius, kurie yra geri ir teisingi. Taipgi Dievas duoda geriesiems proga lavintis ramybės, kantrybės ir priešų meilės dorybėse. Ir daugelis nusidėjėlių vedę nuodėmingą gyvenimą, grįžta prie Dievo, daro atgailą ir tampa išganyti, jei Dievas būtų nubaudęs juos esant nuodėmėse, jie būtų amžinai žuvę.

Piūtis

Čia kalbamoji piūtis yra bendrasis pasaulio pabaigoje teismas. Kaip kviečiai ir raugės auga kartu lig piūtės, taip gerieji ir blogieji bus drauge iki bendrajam teismui.

Piovėjai yra angelai. Šventame Rašte angelai pasireiškia kaipo Dievo nusprendimų įvykintojai, ir kaipo toki, jie dalyvaus paskutiniame teisme. "Jis siųs savo angelų su trimitu ir su skardžiu balsu, ir jie surinks jo išrinktuosius nuo keturių vėjų, nuo vieno dangaus pakraščio iki kitam." -- Mat. 24, 31.

Raugės bus surištos į pėdelius. Šv. Gregorius Didysis sako: "Angelai suriš rauges į pėdelius, pavesdami panašiams kankinimams tuos, kurie yra panašūs vienas antram piktadarybe, taip kad, puikuoliai kentėtų bausmę su puikuoliais, ištvirkėliai su ištvirkėliais, girtuokliai su girtuokliais, nedorėliai su nedorėliais." Bažnyčios persekiotojai, plėšikai, pasileidėliai, ir daugelis

kitų nusidėjėlių, vienijasi ir vienas antram gelbsti savo aistrų patenkinimui čia ant žemės, bet kokiomis akimis jie pažvelgs vienas į kitą teismo dienoje, kai angelai atgabens juos išgirsti jų galutinį likimą.

Raugės renkamos sudeginimui. Pragaro ugnis bus prakeiktųjų bausmė. "Eikite šalin nuo manęs, prakeiktieji, į amžinąją ugnį, kuri prirengta velniui ir jo angelams. — "Mat. 25, 41. Šioje ugnyje bus verksmas ir dantų griežimas; verksmas dėliai amžinų pragaro kančių, dantų griežimas dėliai prakeiktųjų dūkimo ir nusiminimo. "Kas jūsų gali gyventi su rijančia ugnimi? Kas jūsų gyvens su amžiniais deginimais?" — Iz. 33, 14.

Kviečiai sukraunami kluonan. "Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite jums nuo pasaulio įkurimo prirengtą karalystę." — Mat. 25, 34. Dangus, su savo neapsakoma laime, bus Dievo ištikimųjų tarnų atlyginimas. Jie žibės kaip saulė dangiškojo Tėvo karalystėje, ir džiaugsis linksmybėmis, pilni laimės sakys: "Viešpatie, mums čia gera būti." — Mat. 17, 4.

Apsvarstykime svarbias tiesas, kurias Išganytojas šios dienos Evangelijos prilyginime paduoda mums. Nebūkime Kristaus Bažnyčioje raugės, bet stengkimės būti geri kviečiai, užlaikykime tikėjimą ir gyvenkime dievobaimingai, kad teismo dienoje angelai surinktų mus į amžino gyvenimo kluoną.

15 METŲ MALDA GRAŽINO REGĖJIMĄ

77 metų senutė staiga praregėjo

Iš Airijos praneša, kad senutė ponija Halmar, per 15 metų buvusi neregė, staiga atgavo regėjimą. Visą tą laiką ji nenustojė vilties ir per 15 metų kasdien maldavo Švč. Panelės Marijos akių šviesos.

Prieš keletą dienų išėjusi į savo darželį pavaikštinėt, staiga ji pamatė krūmus, gėles. P. Halmarienė sušuko iš džiaugsmo. Ji dabar gerai atskiria įvairias varsas; papasakojo apie žaidžiančių vaikų rūbelius; pažįsta pinigūs, o akių specialistas, ištyręs jos akis, pasakė, jos akys sveikos.

Galinga yra tikinčiųjų malda, dar galingesnė Toji, kurios dėka atsidaro akliems akys.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

TRYS DUONOS KEPALAI

Yieną dieną Jėzus Kristus savo apaštalams nurodė kilnų ir paguodžiantį pavyzdį, kaip reikia išverti maldoje, kad būti išklaustytais. Išganytojas kalbėdamas, nurodė išsvermingos maldos naudą. Jis tarė, kad vienas žmogus, kurs turėjo gerą prietelį, nuėjo pas jį vidurnaktį ir jam tarė: „Prieteliau, paskolink man tris duonos kepalus, nes vienas prietelis atėjo pas mane iš kelio, ir aš neturiu ko jam padėti“ (Luk. XI, 5-6). Čia galima matyti didelį nepatogumą ir nesmagią padėtį vidurnakties metu, kada kas nors iš prietelių ateina prašyti ar maldauti kokios malonės. Tat, ir maldaujamas prietelis prašančiam atsako: „Nebūk man įkyrus; durys jau užrakintos, ir mano vaikai yra su manim atsigulę; aš negaliu keltis ir tau duoti“ (v. 7). Tačiau, prašantis neapleidžia durų ir neliauna garsiau į jas beldęs. Ir prietelis, kad patenkinti maldaujantį, atsikelia iš lovos ir jam duoda duonos, kiek reikia.

„Prieteliau, paskolink man tris duonos kepalus.“ Taip pat ir mūsų bičiuliai bei prieteliai, esantieji skaiestykloje, į mus atsiliepia tokiais pat žodžiais. Jiems labiau reikalinga pagalba, negu maldaujančiam evangelijoje. Jie į mus šaukia vidurnaktį ir prašo pagalbos, kad sumažintume jų baisias kančias. Jie į mus šaukiasi ir mus vadiną prieteliais, ir maldauja, kad paskolintume tris duonos kepalus. Dėl to apmąstykime tuos maldavimus tų sielų, kurios yra skaiestykloje ir kurios atsiliepia į mus, kai po savo prietelius, kad joms ateitume į pagalbą ir prigelbėtume išsilaisvinti iš skaiestyklos.

„Prieteliau!“

„Prieteliau.“ Taip į mus atsiliepia ir šaukiasi mūsų pagalbos tos sielos, kurios baisias kančias kenčia skaiestykloje. Jos ir mes esame nariais Kristaus Visuotinos Bažnyčios, kuri bus iki pasaulio pabaigai, būtent, kaip: 1) Kovojanči Bažnyčia žemėje; 2) Kenčianti Bažnyčia skaiestykloje; ir 3) Garbingoji Bažnyčia danguje. Tikėjimas

mus mokina, kad yra vieta, vadinama skaiestykla, kur eina tie, kurie mirė kasdienėse nuodėmėse, kad kentėti, kol pilnai atsitys Dievo teisybei.

Jeigu kas apleidžia šį gyvenimą neatsiteisęs laikinos bausmės, negalės regėti Dievo veido, kol nebus padarytas pilnas užganaparymas. „Vargas mums,“ sako Šv. Bernardas, „jei mūsų gyvenimo dienos baigsis ir mūsų atgaila nebus atlikta, nes paskui reikės nusiskaisinti per ugnį, kuri yra baisesnė, negu manoma gyvenant šiame pasaulyje.“ Kartais girdime žmones pasakojant, kad nėra svarbu, kaip ilgai reikės skaiestykloje būti, by tik pabaigoje galima būtų eiti į dangų, bet toki visai neapmąsto baisesių kančių, kurias po mirties reikės kęsti skaiestykloje. Toki turėtų paklausti vieno maldingo Dievo tarno, kurs sako: „Tu, kurs nedrįsti vieną savo rankos pirštą įdėti į ugnį, visgi pritiktų tau patirti, kaip trumpai galėtum pakęsti ugnį.“

Šv. Raštas ir Bažnyčios tėvai mokina, kad skaiestykla tikrai yra. Net pats protas mums sako, kad turi būti skaiestykla. Tie, kurie nepapildė mirtinosios nuodėmės ir, jei mirė be mirtinosios nuodėmės, tačiau, kurie nėra laisvi nuo paprastų kasdienių nusikaltimų, kur gi tokie eis? Į Dangų? Tai negalima, nes sutepti ir netyros širdies negalės įeiti į Dangaus Karalystę. Argi jie eitų į pragarą? Tiesiog ne, nes tai būtų priešinga Dievo teisybei žmogų amžinai pasmerkti už paprastą bei kasdienį nusikaltimą. Taigi, turi būti tokia vieta, kur sielos yra nuskaitinamos, kad paskui galėtų įeiti į Dangaus laimę. Dėl to, gyvendami čia, žemėje, tokioms sieloms turime prigelbėti, kad jos pasiektų dangiškąjį rojų, kur ir mes patys trokštame patekti ir palaiminime su jomis drauge gyventi visa amžiną. Iš tikrųjų, jei mes nesidomėsime kenčiančiomis sielomis ir joms neprigelbėsime, tai kokių būdu mes patys galėsime pasitikėti, kad kas nors po mūsų mirties užtartų už mūsų pačių sielas ir, jei mirsime neatlikę pilno užganaparymo, kokiu būdu galėsime be

skaistytklos gauti amžinąją užmokestį Dangaus Karalystėje?

Tik apmąstyti mūsų pačių kūno dalis, o matysime narių simpatiją dėl viens kito, kaip nariai patariauja viens kitam. Pavyzdžiui, jei ranka yra sužeista, argi akys rūpestingai neželgia į žaizdą argi liežuvis nekabla apie reikalingą pagalbą? argi kojos nesijudina, kad eiti ir gauti gyduolių? argi kita ranka nepriduoda reikiamųjų gyduolių? Į tai atsižvelgus, visa susiderina į vieną. Ir taip, — visi gyvenantieji žemėje, kenčiantieji skaistytkloje, ir tie palaiminti Dangaus laimėje, yra vieno kūno nariai. Taigi, tarpusavė simpatija, užuojauta ir meilė turi visus sujungti į vieną.

Skaistytkloje kenčiančios sielos į mus šaukiasi, atsiliepdamos: "Prieteliau!" Nes mes esame su jomis kūniškai artimi, mes turime žmogiškąją prigimtį, bendrą su jomis, ir lygiai, kaip jos, esame pirmutinių tėvų ainiai. Be to, yra dar artimesnė giminytė tarp mūsų ir kenčiančių sielų skaistytkloje. Daugelis iš mūsų per mirtį prarado gal tėvą ar motiną, ar abudu, bei kitas gimines; daugelis iš mūsų per mirtį neteko savo gerų draugų ir bičiulių. Gal tos sielos dar nėra skirtos į amžinąją laimę. Gal daugelis iš jų kenčia skaistytkloje dėl nusizengimų, padarytų iš mūsų pačių kaltės. Tat, išgirskime jų gailestingą verkimą: "Pasigailėkite mūsų, pasigailėkite mūsų, bent jūs, mūsų prieteliai" (Job. XIX, 21).

"Paskolink man"

Maldavimo šauksmas yra: "Paskolink man!" Jos šaukiasi į kiekvieną iš mūsų: "Paskolink!" Tačiau, jos nešaukia: "Duok!" Taigi, kenčiančios sielos skaistytkloje neprašo ir nemaldauja pagalbos iš mūsų be atlyginimo arba be atmokėjimo; bet maldauja joms tik paskolinti mūsų pagalbą. Reiškia, jei joms kuomi nors prigėlbėsime bei duosime pagalbą, tai visa bus mums gražinta su nuošimčiais. Kenčiančios sielos net kai būna skaistytkloje, už mus dažnai užtaria pas Dievą ir mums gauna daug nuopelnų ir malonių.

Šv. Kotryna iš Bolognos duoda liūdyimą, kad ji gavo daug malonių nuo kenčiančių sielų skaistytkloje; ji gavo iš jų net to-

kiąs malones, kurių negalėjo gauti per užtarymą šventųjų, esančių Danguje. Dėl to, stengkimės išgirsti jų maldaujantį šauksmą: "Prieteliau, paskolink man *tris duonos kepalus.*"

Pirmas "kepalas" — Šv. Mišių auka

Tridento Santaryboje Šventoji Bažnyčia galutinai paskelbė, kad išganinga pagalba kenčiančioms sieloms skaistytkloje yra Šv. Mišių auka. Vienas maldingas Dievo tarnas kilniai išsireiškia: "Šv. Mišių auka yra daugiau patinkanti Dievui, negu kad Jam aukotume tūkstantį serafiškų - angeliškų pasaulių." Šventieji Bažnyčios Daktarai — Šv. Gregorijus ir Šv. Jeronimas — sako, kad sielos, dėl kurių Šv. Mišios yra aukojamos, ir dėl kurių kunigas daro mementą (atminimą), *jokių kančių nedatiria Šv. Mišių metu.*"

Didelė sieloms pagalba yra duodama, jei, po konsekracijos, Brangiausias Kraujas kielike yra už jas aukojamas. Jei kas užprašo Šv. Mišias už sielas skaistytkloje, tas pelno daug malonių. Tuo būdu daugelis žmonių gavo daug ypatingų malonių. Taip pat Šv. Mišių išklauskimas už kenčiančias sielas skaistytkloje atidaro malonių šaltinį tiems, kurie Šv. Mišių išklauskimą už jas aukoja.

Rašoma gyvenime vieno šventojo kapucino, kuriuo buvo Šv. Fidelis iš Sigmaringeno, kad viena mirusi atsivertėlė dažnai apsireikšdavo vienai savo giminaitei (kuri ją mokino reikalingų katalikiškų tiesų, kad galėtų pareiti į Katalikų Bažnyčią), ir skaudžiai nusiskųsdavo, kad turi kentėti baisias kančias skaistytkloje. Apie tai dažinojęs, Šv. Fidelis prižadėjo prigėlbėti atsivertėlės sielai. Ir nuo to laiko atsivertėlės siela daugiau neapsireiškė savo giminaitei, bet griaudžios lamertacijos buvo girdimos kapucinių vienuolyne. Tada Šv. Fidelis įsakė kunigams vienuoliams kas dieną laikyti Šv. Mišias už atsivertėlės sielą, kol ji duos ženklą, kad jau yra išlaisvinta iš skaistytklos. Vos tik pirmą dieną Šv. Mišios buvo atlaikytos už atsivertėlės sielą, ji apsireiškė vienuolyne visa skaisti, ir tarė: "Dabar esu išlaisvinta iš skaistytklos ir galiu eiti į Dangu, ir ten nemustojančiai aš melsiuos už savo geradarius."

Antras "kepalas" — kasdienė malda

Antrą kepalą, kurį turime aukoti už kenčiančias sielas skaistyklėje yra kasdienė malda. "Yra šventa ir išganinga mintis melstis už mirusius" (2 Mach. XII, 46). Taigi, kas dieną melskimės, maldaudami, kad Meilingasis Išganytojas Švenč. Sakramente būtų gailestingas kenčiančioms sieloms skaistyklėje. Stengkimės už jas aukoti Šv. Komuniją; atlikime Kryžiaus Kelius, prie kurių atlikimo yra pridėta visatini atlydai. Taip pat nepamirškime rožančiaus už jas atkalbėti, nepamirštant už jas aukoti trumpų maldelių, kurios yra su gausiais atlydais.

Pagal pal. Blozijų, maldingam Dievo tarnui apsireiškė viena siela iš skaistyklos ir nusiskundė apie baisias kančias. Ji pasisakė, kad kenčia ugnies baisias kančias dėl to, kad gyvenime be prisitaikymo ir ant greitųjų priimdavo Šv. Komuniją. "Tu buvai prietelis mano gyvenime," siela pašaukė jį, "dėl to aš maldauju tavęs, kad ir dabar pasiliktum mano prieteliui. Tat, priimk Šv. Komuniją už mane vieną kartą su dideliu pagerbimu ir maldingumu. Aš tikiu, kad tai užteks, kad mane išlaisvinti iš skaistyklos ir atsisteisti už pirmesnę mano nepaisymą ir atšalimą." Tas Dievo tarnas išpildė tos sielos prašymą. Ir štai, ta siela tapo išlaisvinta iš skaistyklos ir šventajam apsireiškė neapsakomoje grožybėje, ir kilniai atsidėkodama, džiaugsmingai atsiliepė: "Pagaliau aš regėsiu Meilingojo Išganytojo veidą. Ir amžinai būsiu dėkinga tau, mano brangus prieteliau, už Šv. Komunijos malones, aukotas už mane."

Ne veltui Šv. Bonaventūra kalba: "Mei lė turi versti tave) priimti Šv. Komuniją, nes nieko kita nėra išganingesnio dėl kenčiančių sielų išlaisvinimo iš skaistyklos." Pelnymas atlydų dėl kenčiančių sielų skaistyklėje daug joms prigelbsti, jas net išlaisvina iš skaistyklos kančių. Vieną kartą Šv. Marija Magdalena de Pazzi, ir kitos seserys iš jos vienuolijos buvo sutvirtintos ir padrasintos jų uolume pelnyti atlydus dėl sielų skaistyklėje. Po mirties vienos iš seserų, Šv. Marija Magdalena aukojo visus atlydus, kokius tik galėjo pelnyti, už mi-

rusios sesers sielą. Tada ji nuėjo į bažnyčią pamatyti mylimos sesers palaikų. Kai tik ji prisiartinio prie katafalko, ji regėjo mirusios sesers sielą skriejančią į Dangų. Apimta didelio lžiaugsmo, Šv. Marija Magdalena pašaukė: "Sudiev, mylima sesuo! Sudiev, palaiminta siela! Tavo la vonas dar nėra įleistas į duobę, o tu jau įeini į dangų!"

Tai tokį yra atlydų didelė galybė! Pagal mūsų Išganytojo apsireiškimus Šv. Marijai Magdalenai de Pazzi, pelnyti atlydų nuopelnai buvo duoti tai mirusiai seserei tik po penkiolikos minutų buvimo skaistyklėje, nes gyvenimo laike ji buvo labai uoli atlydų pelnyti dėl kenčiančių sielų skaistyklėje.

Trečias "kepalas" — išmaldos davimas

Trečias kepalas yra išmaldos davimas — gailestingumo dvasiški ir labdaringi darbai. Kenčiančioms sieloms skaistyklėje galima prigelbėti prisimarinimo būdais. Ir tai visa aukoti kenčiančių sielų išlaisvinimui iš skaistyklos. Nė joks kitas labdaringumo darbas šventajame Rašte nėra taip išaukštintas ir nėra taip įvertintas ir patariamasis, kaip išmaldos davimas. Ekleziastiko knygoje skaitome: "Vanduo geso degančią ugnį, ir išmalda priešinasi nuodėmėms" (III, 33). Tai reiškia, kad bausmė yra už nuodėmę. Ten pat ir vėl skaitome: "Ir be turėiui ištiesk savo ranką, kad tavo permaldavimas ir palaiminimas būtų tobulas" (VII, 36). Vadinasi, kad šventoji Dvasia nurodo, kad *be labdarybės bei be išmaldos davimo negali būti permaldavimo ir palaiminimo*. Taigi Šv. Tomas Akvinietis visai neabejoja, tvirtindamas, ir dėl permaldavimo duodamas didesnę vertybę labdarybei bei išmaldei, negu pačiai maldai. Daugelis mirusiųjų maldavo tų, kuriems apsireiškė, kad jų naudai duotų išmalda. Pamaldūs asmenys beveik visada duoda gausią išmalda kenčiančių sielų išlaisvinimui iš skaistyklos. Savo pamoksluose, Šv. Ambrozias pataria išmaldos davimą, aukoti už sielas skaistyklėje.

Viena kenčianti skaistyklėje siela apsireiškė Šv. Margarietai iš Kartonos ir tarė: "A, jei žmonės žinotų, kaip iš baisyų skaistyklos kančių išlaisvinti sielas, kai jie yra

labdaringi pagalbos reikalaujantiems bei įpuolusiems į vargą, ir kokius turtus jie laiko sukrovę, visa, ką turi, jie aukotų prigelbėti sieloms, kurios kenčia skaistykloje.”

Tat, stengkimės suprasti, kaip reikalinga yra pagalba kenčiančioms sieloms skaistykloje, kurios į mus šaukiasi: “Prietelium, paskolink man tris duonos kepalus!” A, aukokime tas visas malones ir dovanas, kurias gauname iš Šv. Mišių aukos, iš Šv. Komunijos, iš karštų maldų ir nuopelnių, ir iš labdaringų gailestingumo darbų bei išmaldos — tai visa aukokime kenčiančioms sieloms, kad jas išlaisvinti iš skaistyklos baisių kančių. Kai jos per mūsų pasiaukojimus ir gerus darbus bus išlaisvintos iš skaistyklos ir kai įeis į Dangaus Karalystę, ten jos mels Visagalį Dievą mūs pasigailėti, mūsų gyvenimą palaiminti, laimingai mirti, ir paskui vienybėje su jomis galėtume mūsų Sutvėrėją nesibaigiamai garbinti Dangaus Karalystėje per visus amžių amžius.

2,000 KUNIGŲ KONFERENCIJA

Šv. Rožančiaus bažnyčioje Liurde dalyvavo 2000 kunigų konferencijoje. Jiems kalbėjo kardinolas Lienartas. Kunigai suvažiavo į Liurdą kartu su 20 tautų buv. kariais prašyti Taikos Karalienės pasauliui taikos.

Kardinolas Lienartas jiems priminė pareigą, sugrįžus į savo parapijas, skelbti savęs pašventimo ir taikos evangeliją. Kai žmonės tobulai įgyvendins Kristaus paskelbtus dėsnius, nusiramins tautos, pranyks kryžiai, įsigalės taika.

RANKŲ DARBO ROŽANČIAI

Jonas Šislauskas, jau virš 10 metų turįs paraližuotas kojas ir esąs Kings County ligoninėje, pradėjo dirbti gražius ir stiprius rankų darbo rožančius, juodus ir raudonus, didesnius ir mažesnius, pagal reikalautojų užsakymą. Rožančiai yra gana pigūs: parsiuduoda 2 už dolierį.

Kas norite įsigyti gerą rožančių, rašykite laišką: John Shislosky, Kings County Chronic Hospital, Brooklyn, N. Y., Ward K. 42.

ŠVENČIAUSIA MARIJA

O, Švenčiausia Marija,
Tu balčiausia Lelija
Tu Dievo nunylėta,
Be nuodėmės pradėta,
O, Marija!

* * *
Skaisti, šviesi, nekalta,
Ant aukštybių iškelta,
Zvaigždėmis vainikuota,
Mums už motiną duota,
O, Marija!

* * *
Ant garbės sosto brangaus,
Prie Sutvėrėjo dangaus,
Užtarytoja žmonių,
Pilna Dievo malonių,
O, Marija!

* * *
Kas tik šaukiasi Taveš,
Tu neatstumi nuo savęs,
Visus meiliai paguodi,
Pagalbos ranka duodi,
O, Marija!

* * *
Nuo pavojų tuoj gini,
Dievo meilės mokini,
Dorybių takais vedi,
Ir dangaus laimę žadi,
O, Marija!

* * *
Tu galinga ir tvirta,
Tarp moterų pagirta,
Dievo Motina esi,
Tave sveikinam visi,
O, Marija!

* * *
Štai kiekvienas šiandieną
Tau gėlelę nors vieną
Kogražiausią nori rast,
Kad po Tavo kojų mest
O, Marija!

* * *
Visi norim Tau tarnaut,
Motinišką globą gaut,
Tik Tu Motina neatmesk,
Sūnui Savo mus pavesk
O, Marija!

ŠVČ. SAKRAMENTO APLANKYMAS

Trisdešimts metų praėjo kai vienas gabus skulptorius dirbdino ilgoką laiką Šv. Stepono bažnyčioj, New Yorko mieste, altorių. Jis patėmijo, kad dauguma lankančių bažnyčią eidavo tiesiog prie kurio nors šventojo stovylos ir išeidavo nepareikšdami tinkamą pagarbą Jėzui Švč. Sakramente.

Gerieji katalikai lankydami bažnyčias ir meldamies prie ypatingų šventųjų teatsimena, kad pirmutinė pagarpa priklauso Šventųjų Šventajam, visų malonių Davėjui pasaulio Atpirkėjui, Jėzui Kristui pasislėpusiam Švč. Sakramente. Mylėkime ir gerbkime Šventuosius prašydami jų galingo užtarymo, tačiau pirmutinę ir nepalyginamą didesnę garbę atiduokime Išganytojui, kurs dėl mūsų meilės gyvena Altoriaus Sakramente.

Vienas Prancijos kareivis parodė gražų sektiną elgėsi Švč. Sakramentui. Jis buvo įpratęs praleisti mažiausia vieną valandą kasdien prieš Švč. Sakramentą. Kariuomenės vadas paklausė jį priežasties tokio uolumo. Jis atsakė. "Aš stoviu kaip sargas prieš Dievo sostą. Man graudu darosi matant kad mūsų prezidentas turi keturis sargas, mūsų generolas turi du, o Dievas nėvieno. Tai aš mažai valandėlei esu Jėzaus sargas." Štai buvo kilnus atsakymas, o dar kilnesnis jo pasielgimas, nes jo sieloje veikė tikra, gryna, katalikiška meilė Dieviškam Kaliniui ir draugų Draugui paslėptam altoriaus namelyje.

Jėzus tai "Meilės Kalinys" gyvena pasislėpęs mažam altoriaus kambarėlyje dėl mūsų meilės. Gal gyvenį arti bažnyčios, ir eidamas į darbą praeini ją. Sustok trumpą valandėlę ir aplankyk savo Viešpatį. Taip tavo namai pasidarys linksmesni, darbas lengvesnis ir dienos malonesnės.

Švč. Sakramento aplankymas užima aukštą vietą kaipo atgailos darbas. Apsireiškiame Šv. Marijai Magdalenai, de Pazzi, Kristus patarė jai aplankyti Šv. Sakramentą net trisdešimtis sykių dienos bėgyje. Šv. Alfonsas Ligurietis kalba šitaip, "Imant visus dvasiškus lavinimus išskiriant Šv. Komuni-

jos priėmimą, tai Švč. Sakramento aplankymas yra Dievui maloniausias darbas, o mums naudingiausias." Tas pats šventasis vėl kitur kalba, "Be abėjo siela, kuri praleidžia trumpą valandos dalį mastymui prieš Šv. Sakramentą, gaus daugiau paguodos iš Kristaus, negu visas pasaulis gali duoti. Jėzus Kristus Šv. Sakramente yra šaltinis visų malonių.

Kardinolas Raucher įeidamas į bažnyčią, buvo įpratęs sveikinti Eukaristinį Išganytoją panašiais žodžiais: "Jėzau sveikinu Tave! Jėzau šlovinu Tave! Jėzau garbinu Tave!"

Užeidamas pas draugą, tuojaus sveikini jį ir taip prasideda šnekučiavimas. Jei ką nors skolinamės, tai dėkojimas pailgina šnekas. Juk Kristus yra mūsų geriausias ir duosniausias Draugas. Užėję bažnyčioje pasveikink Jėzų, prabilk ir dėkok už suteiktas malones ir maldauk malonių reikalingų atlikti užduotas pareigas. Praeidamas bažnyčią nepatingėk užėiti ir pasveikinti Kristų: "Jėzau, sveikinu Tave!" Trumpas, bet gražus pasveikinimas, dažnai pakartotas, bus geras įprotis ir užbaigus šios žemės gyvenimą, susitikę Kristų danguje, džiaugsmingai Jį pasveikinsime: "Jėzau, sveikinu Tave."

Prieteliai, giminės arba draugai užprašo vienas kitą aplankyti. Daug sykių toki aplankymai užmezga pavyzdžingus ryšius ir suteikia visiems daug naudos. Kaip filosofai aiškina, "Žmogus yra draugiškas, mėgsta draugauti ir ieško prietelysčių." Kai vienas užprašo kitą draugą atsilankyti ir tas neateina, kuris užprašė, jaučiasi paniekintas. Kristus visus užprašė Šv. Evangelijos žodžiais, "Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate apsuokinti ir Aš jus atgaivinsiu." Mato XI, 28.

Mes galėdami ir neaplankome Kristų Švč. Sakramente. Jis jaučia panieką. Ištikrųjų būtų gėda, jiegu turėdami visus patogumus, neaplankytume Švč. Sakramentą. Jis mūs laukia paguosti, nori mus apdovanooti visokiomis malonėmis. "Prašykite ir jums bus duota." Mato VII, 7.

Esame keisti tvarinai! Gerbiamie iš Alyvų darželio lapelį, nes ten devynioliką šimtų metų atgal Kristus kraujas krito, kur tas lapelis augo. Irgi branginame akmeus

dulkelę nuo Kalvarijos Kalno, nes tas akmuo buvo apšlakstytas Išganytojo krauju. Ne išpasakytai vertiname vieną krislelį Kristaus Kryžiaus, ant kurio Jis atpirko žmonią. Bet praename bažnyčią, kur Tas pats Atpirkėjas gyvena. Jėzus gyvendamas ant šios žemės praliejo Savo kraują mūsų išganymui, o dabar nuolatosis laukia mūsų Savo Sostie bažnyčioje. Jis toliau tęsia atpirkimo darbą, atleisdamas nuodėmes. Atsimindami Kristaus pakvietimą ir pažadėjimą, kaip mes galime vengti Jį aplankyti. "Ateikite pas mane visi kurie vargstate ir esate apkrauti, ir Aš jus atgaivinsiu." "Prašykite ir bus jums duota."

Šv. Tėvas Pijus XI suteikė gausius atlydus, trijų šimtų dienų, tiems kurie įėję į bažnyčią, tuojaus priešis prie altoriaus, kur Švč. Sakramentas laikomas ir nuolatinkai pagarbins Jėzų Švč. Sakramente trumpą valandėlę. (Ecel. Rev. J. 1934.)

Sul. P. P. Č.

MARIJONŲ RĖMĖJŲ AUKOS:

Kantautas, Kaz., Melrose Park, Ill.	\$10.00
Lindžius, Barb., Chicago, Ill.	\$6.00
Stuchkus, J., Windsor, Conn.	\$5.00
Zakarienė Em., Worcester, Mass.	\$5.00
Sesuo Karmelita, New Mexico.	\$3.00
Sipavičienė, T., Chicago, Ill.	\$3.00
Gedemienė, K., Chicago, Ill.	\$3.00
Dakšis, M., Plainfield, Conn.	\$3.00
Puskis, A., St. Clair, Pa.	\$3.00
Jarmalevičius, A., Montello, Mass.	\$3.00
Shilinskienė, M., Rochester, N. Y.	\$3.00
Jasaitis, C., Waterbury, Conn.	\$3.00
Savickienė, El., Elizabeth, N. J.	\$3.00
Martinaitis, El., Chicago, Ill.	\$3.00
Gribauskienė, A., Cleveland, O.	\$3.00
Žalionienė, M., New Britain, Conn.	3.00
Yakas, P., New Britain, Conn.	\$3.00
Baltriušūnienė, O., Athol, Mass.	\$3.00
Grigarienė, K., Chicago, Ill.	\$3.00
Bulevas, J., Chicago, Ill.	\$3.00
Baėdonas, S. ir A., Chicago, Ill.	\$3.00
Pilitauskienė, O., Chicago, Ill.	\$3.00
Skrodenis, A., Brooklyn, N. Y.	\$3.00
Sedlevičienė, E., Hudson, Mass.	\$3.00
Modern SĄ-gos kn., Brooklyn, N. Y.	\$3.00
Ilkevičius, P., Nashua, N. H.	\$3.00
Vosvlienė, Kof., So. Boston, Mass.	\$3.00
Žvinienė, Kat., Brooklyn, N. Y.	\$3.00
Dremančienė, T., Cleveland, O.	\$3.00
Stačiokas, G., Athol, Mass.	\$3.00
Društenienė, Slz., Chicago, Ill.	\$3.00
Bulaulas, S., Brooklyn, N. Y.	\$3.00

Miniotienė, G., Braddock, Pa.	\$3.00
Pajaujienė, E., Tuscan, Pa.	\$3.00
Peldžius, P., Chicago, Ill.	\$3.00
Starožinskaitė, P., Chicago, Ill.	\$3.00
Ball, J. F. Rev., Scranton, Pa.	\$3.00
Kaminskienė M., Chicago, Ill.	\$3.00
Stankaitis J., Bridgeport, Conn.	\$3.00
Stankaitis Petr., Bridgeport, Conn.	\$3.00
Daumantas Kun., Girardville, Pa.	\$3.00
Dauksys J., Newark, N. Y.	\$3.00
Pladienė J., Newark, N. J.	\$3.00
Zaperas J., Lawrence, Mass.	\$3.00
Lukša J., New Haven, Conn.	\$3.00
Savakūnas H., Shenandoah, Pa.	\$3.00
Gelažinienė O., Montello, Mass.	\$3.00
Radokienė Barb., Chicago, Ill.	\$3.00
Sroga E., Orange, Mass.	\$3.00
Sideravičienė Elena., Scranton, Pa.	\$3.00
Jakštas Ona., Waterbury, Conn.	\$3.00
Paukštis E. Rev., Chester, Mass.	\$3.00
Lamberta J., New Phila, Pa.	\$3.00
Babijonas J., St. Clair, Pa.	\$3.00
Atkinienė P., Montello, Mass.	\$3.00
Bernotienė T., Phila., Pa.	\$3.00
Stanevičienė O., Chicago, Ill.	\$3.00
Juškevičienė A., Scranton, Pa.	\$3.00
Kasper V., Taylorville, Ill.	\$3.00
Valauskas Mrs., Kenosha, Wis.	\$3.00
Bagdonavičius M., Minersville, Pa.	\$3.00
Kiselienė K., Melrose Park, Ill.	\$3.00
Wisniauskas J., Springfield, Ill.	\$3.00
Jagminas J., Brooklyn, N. Y.	\$3.00

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

PRANCŪZIJOS JAUNIEJI KRIKŠČIONYS DARBININKAI

Pirmajame tautiniame Kongrese 8,000 atstovų

Paryžiuje Švč. Marijos katedroje iškilmingomis pamaldomis pradėtas pirmasis visos Prancūzijos Jaunųjų Krikščionių Darbininkų Kongresas. Beveik 8,000 atstovų ir daugybė svečių sausakimšai užpildė didžiulę bažnyčią. Kardinalas Verdier savo pamoksle džiaugėsi gražiuoju jaunų vyrų katalikų reginiu. Paryžiuje neatsirado taip talpios salės, tai Kongresas turėjo pasidalinti. Vieni posėdžiavo Trocadero, kiti — artimų bažnyčių požemiuose — kriptomose.

Jaunųjų Krikščionių Darbininkų judėjimas prasidėjo Belgijoje, Bruselyje, 1925 m. Išsiplėtė Ispanijoje, Šveicarijoje, Prancūzijoje. Lietuvos Krikščionys Darbininkai eina panašiais keliais.

A. P. Sandys

ŠV. ELZBIETA IŠ VENGRIJOS

(Pabaiga.)

Jos skausmas buvo neapsakomas. Čia tik buvo pradžia. Liudviko jaunesnieji broliai Enrikas ir Konradas, kitų įkalbami, ištrėmė Elzbietą ir jos vaikus iš kunigaikštystės. Jos vyro motina, kuri pirmiau jai buvo nepalanki, dabar užtarė ją verkdamas:

“Ji pasiliks su manim. Nieks neatims ją nuo manęs.” Bet buvo priversti persikirti ir Elzbietą išvarė iš namų į šaltą, pūguotą žiemą. Sunku tikėt, bet istorija patsebi faktą, kad kunigaikštienė Elzbieta, kuri buvo tokia visiems nuolanki, gailestinga, dabar ėjo nuo namų į namus ieškodama prieglaudės. Žmonės norėdami įtikti savo valdovui, kuris įsakė, kad nė vienas nepriimtų ją į savo namus, nesuteikė Elzbietai prieglaudos.

Ji nešina kūdikėliu, kiti mažyčiai ir dvi ištikimos tarnaitės keliavo su ja, ir atėję į seną apleistą viešbutį, rado prieglaudą šioki tokį. Tačiau niekas jiems sušalusiams, nuvargusiems, išalkusiems nedavė nė kasnelio duonos. Vaikeliai pagaliaus užmigo ir Elzbieta išgirdus varpų aidėsį artimoj Pranciškonų bažnyčioje, nuvyko pasimelsti. Rytojaus sulaukus, ji pardavė savo brangakmenius, kad nusipirktų maisto. Galop vienas kunigas priėmė šiuos vargšus. Elzbieta užsiėmė audimu, kad uždirbus pragyvenimas. Iš pinigų, kurių gaudavo už audimą, ji vis surasdavo keletą centų pavargėliams. Neišmetinėjo tiems, kurie jai pasiliko nedėkinga, manydama, kad ji kenčia už vieną jos padarytą nuodėmę.

Vieną dieną pereidama per dumbluotą upelį, ji sutiko ubagą, kurį apdovanodavo išmalda. Maži išsikišę akmenys sudarė lyg tiltelį perėjimui per upelį. Ją einančią, ubagas įstūmė į upelį ir juokdamasis šaukė:

“Dabar pasižiūrėk, kaip tu išrodai! Negyvenai kaip kunigaikštienė, kada buvai; dabar esi neturtinga ir parpuolusi purve ir aš tau nepagelbėsiu.”

Elzbieta pasiliko kantri, nuoširdi, atsišėlė, nušluostė savo purvinus drabužius

ir toliau sau keliavo.

Kada jos giminės išgirdo apie jos nelaimingą padėtį, jos teta Kitzingen vienuolyno perdėtinė, pakvietė Elzbietą į vienuolyną, kur pasiliko kokiam laikui. Jos dėdė, Bambergo vyskupas, geidė, kad ji vėl apsivestų, manydamas, taip ji turės savo vaikeliams užtarytoją. Ji atsiskė. Išvengimui jos dėdės prašymų, ji nukeliavo į Erfurth vienuolyną ir ten pasiliko neilgam laikui. Dabar tebėr tas stiklas iš kurio ji gėrė, ir jos šventėje visiems studentams leidžiama iš jo gerti.

Tuo laiku jos vyro kūnas buvo perkeltas iš Otranto į jo tėviškę. Jos dėdė maldavo, kad ji sugrįžtų į Bambergą pamatyti savo vyro brangias palaikas. Ji greit iškeliavo. Jos troškimas buvo didis, bet ji pasidavė Dievo valiai. Čia proga atsitaikė, kuri parodė Liudviko broliui Enrikui jo neištikimumą savo broliui ištrėdamas Elzbietą iš kunigaikštystės. Vienas vytis vardu Valera, užtardavo Elzbietą ir maldavo kunigaikščio Enriko gražinti jai valdžią. Sofia, jos vyro motina, taipgi ašarodama prašė draug su Valeru. Kunigaikščio širdis suminkštėjo; jis įsakė, kad Elzbieta su vaikais būtų parvežti. Jai atvykus, jis parpuolė ant kelių ir prašė jos atleidimo.

Pasirūpinus savo vaikelių ateitimi, mokslu, ji pasiryžo vesti atgailos gyvenimą. Ji dėvėdavo Šv. Pranciškaus Trečio Ordeno rūbą, meldėsi, lankė ligonius ir dirbdavo, nepraleisdama nė valandėlės laiko veltui. Visos jos įeigos buvo leidžiamos labdarinigiems tikslams.

Ji darė stebūklus dar gyvendama šioje žemėje. Per jos maldas kurti girdėjo, nebyliai kalbėjo, ir akli regėjo. Kartą raišas šaukėsi į ją, “O spindinčioji saulė, skaisčiausia tarp moterų, aš esu iš Reihartsbruna, kur tavo vyro kūnas guli; dėl jo siekos meilės, padėk man, išgydyk mane!” Elzbieta pažvelgė į jį ašarotomis akimis, su šypsena ant viedo, ir jis išgijo.

Šv. Elzbieta praktikavo Marijos ir Morotos dorybes. Kada Viešpats ją aplankydavo kaipo vargšas, negirdintys, nebylys, aklas, išalkęs, visados rasdavo ją užimtą. Ji niekados neaikvodavo laiko; visados maldavo, nuo ryto iki vakaro. Kiekvieną dar-

belį, kurį jį darydavo, jį pirmiausiai paaukodavo Dievui, kad palaimintų ir patvirtintų. Užbaigus savo darbą, jį meldavosi ilgas valandas prie Švč. Sakramento su pakeltomis akimis, rankomis ir širdimi į dangų. Kartais, jį taip norėdavo būti su Dievu viena, kad apleisdavo prisigrūdusią bažnyčią ir nueidavo į laukus, nes jį mylėdavo būti po dangaus skliautais, po dangaus mėlyne, po neaprybojama dienos šviesa, ir po nakties žvaigždynais. Visa tai, jai primindavo didelį Dievo Majestotą. Sakoma, kad vieną kartą, kada labai smarkiai lyjo, Elzbieta tuo laiku meldėsi lauke, visur buvo šlapia, išskyrus tą vietą, kur Elzbieta meldėsi.

Malda Elzbietai buvo valgis, gėrimas, ir visokis pastiprinimas — tiesiog gyvenimas. Duok Dieve, kad šiomis dienomis Šv. Elzbieta suteiktų mums tą įtemptą dievotumą, kuri jį turėdavo. Šių laikų dvasia veda mus arba į vieną arba į kitą pasilinksmimą, užsiėmimą, neturime laiko maldai. Pašvenčiam kelias sekundas Dievui iš ryto, kelias vakare, ir tai viskas. Kartais mes susiprantame ir pastebime tą dalyką, pasižadame būti gerais, bet gaila, retkarčiais arba visai neieškome, nes jiegu ieškotume, surastume — tą malonų, tylių, kelenčių maldos laika, kuris yra valgis ir gėrimas išalkusiai ir ištroškusiai sielai, vaistas suvargusiai, apsinkintai širdžiai. Šv. Elzbitos mylimasis globėjas, šventasis Jonas Evangelistas išmokė ją maldos saldumą, meilę, bei saldybę, kurią jis taip aiškiai pažino ir buvo jo prigimties dalis, ją stiprino ir pripildė viršgamtiniais dalykais.

Vos dvidešimts keturių metų amžiaus, Elzbieta jautė mirties artumą. Džiaugėsi kad galėjo įžengti į dangaus karalystę. Ji visai nesirgo, bet jos kūnas tapo visai silpnas nuo apsimarinimų. Laikui bėgant jos padėtis pablogėjo ir ji buvo priversta lovon gulti. Džiaugsmas viešpatavo jos veide ir sieloje ir ramybės spinduliai žerėjo jos akyse. Pagaliaus mirė neištardama nė žodžio. Stovintieji prie jos, išpirm, nežinojo, kad ji mirė. Tai buvo lapkričio 18 dieną 1231 metais. Jos šventę švenčiame tą pačią dieną. Nuo pat jos mirimo valan-

dos stebūklai buvo vykdinami. Nors jos sveikata buvo silpna, Dievas davė jai stiprybę, galią tapti šventąja. Šv. Tėvas Klementas IV paskelbė ją šventąja 1267 metais.

SVARBESNIEJI ĮVYKIAI

AMERIKOJE

THOMPSON, Conn. — Kolegijon atvyko naujas mokytojas, L. Vasčila. Kun. direktoriui J. Navickui susirgus, p. Vasčila pakviestas perimti kun. direktoriaus pamokas.

— Kun. Dr. J. Končius, Mt. Carmel, Pa. klebonas, kuris buvo neseniai atvykęs dalyvauti Kunigų Vienybės seime, ta proga kolegijai paaukavo gražių bažnytinių rūbų. Kun. Žydinavičius, atvažiavęs seiman, kolegijai padovanojo apie 120 giesmių knygelių. Kun. J. Karalius, Shenandoah, Pa., taipgi atvykęs Seiman. kun. direktoriui J. Navickui primokėjo \$25. už studento S. Vaičiūčio vertimą "Kristus Šaukia," kurs neseniai tilpo "Laive." Pastaromis dienomis ponai Čepuriai iš Waterbury, Conn., kolegijos muziejui padovanojo senų pinigų.

Kolegijos vyriausybė visiems taria širdingą ačiū ir visados prisimins savo geradarius savo maldose.

— Marianopolio futbolo ratelis išlošė žaidimą prieš East Greenwich Akademijos futbolo rateli 48 prieš 0 kolegijos naudai.

NEW BRITAIN, Conn. — Užpereita savaitė Šv. Andriejaus paran. bažnyčioj, New Britaine, buvo metiniai 40 val. atleidai. Atvyko daug svečių kunigų: Ambošas, Lutkus, Karlonas, Kripas, Kazlauskas, Gradeckas, Valantiejus. Rožaitis, Karkanskas, Gauronskas ir J. E. vskupas Matulionis. Pamokslus sakė kunigai: Lutkus, Gauronskas ir Kripas. Kas vakaras bažnyčia buvo pilna.

NEW HAVEN, Conn. — Spaliu 7 dieną įvyko Moterų Sa-gos Conn. apskrities metinis suvažiavimas, i kurį suvažiavo skaitlingas pulkelis delegačių.

Po suvažiavimo įvyko vakarienė delegačių pagerbimui, kurioje dalyvavo visos vietinės kuopos narės.

Tą patį vakarą vietinė kuopa surengė linksma vakara, kuriame suvaidino juokinga veikala "Nesipriešink." Vaidino visi mūsų jauni meno mėgėjai.

STIOUX CITY, Ioma. — Kun. J. Česna, lietuvių parap. klebonas, kuris buvo išvykęs i Lietuvą i pirmąjį lietuvių Eucharistinių Kongresą jau grįžo namo,

LAWRENCE, Mass. — Spalių 14 d., Šv. Pranciškaus lietuvių parapijoj lankėsi J. E. vyskupas T. Matulionis. Atnašavo iškilmingas šv. Mišias ir pasakė du pamokslus.

Vakare, bažnytinėje svetainėje įvyko viešas J. T. vyskupo Matulionio pagerbimas ir Jojo kalba. Kalbėjo apie 2 valandų laiko, bet žmonės būtų klausę ir ilgiau, nes Jo kalba buvo įdomi ir turininga. Kalbėjo apie tikybą ir tikinčiųjų persekiojimus sovietų Rusijoje.

Kleb. kun. P. Juras pasveikino Jo Ekselenciją savo ir parapijiečių vardu ir dėkojo Jam už atsilankymą.

DETROIT, Mich., Šv. Jurgio parapija. — Muz. J. Čižausko rūpesčiu, dviejose svetimųčių bažnyčiose per sekančias Kalėdas bus giedama komp. J. Naujalo Eucharistiniam Kongresui parašytos Mišios, būtent Šv. Sakramento (milijono dolerių vertės) arių bažnyčioje, kur vargoninkauja pasaulinis kompozitorius Renė Becker, ir Holy Redeemer, milžiniškoj vokiečių bažnyčioj, kur vargoninkauja prof. D. A. Morel. Be to, bus giedamos ir lietuvių Šv. Jurgio bažnyčioj.

— Muz. Čižauskai gavo pakvietimą dalyvauti Detroito Tarptautinėj muzikos šventėj. Sykiu pakviestas Šv. Jurgio parap. choras.

DETROIT, Mich., Šv. Petro parapija. — Spalių 21, 22 ir 23 dd. įvyko 40 val. atšaldai.

— Kun. Masevičius dalyvavo 40 val. atšaldnose Clevelando lietuvių parapijoje.

KEARNY-HARRISON, N. J. — Sodaličių 21 metu sukaktuvės buvo sėkmingai, spaliu 7 d. Sodalietės labai gražiai ir įsniūdingai paminėjo tą dieną. 8 val. buvo laikomos šv. Mišios už Sodalietes, kuriu metu "in corpore" ėjo prie šv. Komunijos. Po tam visos sugrižo į Šv. Vardo salę, kur buvo ragaminti skanūs pusryčiai. Pusryčius pradėjo kleb. kun. L. Vaiciekas su malda. Tėvelis linkėjo geriausių sekmių Sodaliėtėms.

Pusryčių vedėja buvo vietos nirm. n-lė Ona Adamavičiūtė. Atsilankusieji svečiai linkėjo knogeriausių pasekmių ir gyvavimo.

DAYTON, Ohio. — Spaliu 22 d. š. m. šv. Kryžiaus parapijos mokykloje prasidėjo lietuvių kalboje pamokos, kurias veda p-lė Elena Masiliūtė. Žada duot pamokas tik vaikams du sykiu i savaite. Tas yra labai vertinas darbas, bet kažin ar nebūtų pro šalį ir paauosiems, nes suprata lietuvių kalbos istoriją ir gramatiką nepasiduotų ištautėjimui.

— Spaliu 30, š. m., šv. Kryžiaus parapijos svetainėje įvyko juokeris.

MINERS MILLS, Pa. — Šv. Pranciškaus parapijos Šv. Vardo d-ja surengė antrą metinę card party ir pasilinksminimo vakara spalių 28 d., parapijos salėj.

SCRANTON, Pa. — Scrantoniečiai džiaugiasi susilaukę brangaus svečio — Jono Vaičaičio, kuris mokinosi Malines — Belgijos muzkos per šešis metus ir baigė konservatoriją. Tai pirmas lietuvis vargonininkas, kuris bus pasiekęs aukščiausi muzikos mokslą. Sugrižo spalių 15-tą. Jo pagerbimui sekmadienio vakare, lapkričio 11, yra rengiamas bankietas Casey Hötely. Tą patį vakarą ten bus pagerbta ir pora kitų lietuvių profesionalų.

RACINE, Wis. — Spalių 21 d. Šv. azimiero parap. vietos veikėjai-os surengė iškilmingas priimtuves savo naujam klebonui kun. J. Marčiui. Žmonių prisirinko pilnutėlė salė. Dalyvavo ir Kenosha klebonas kun. Mykolas Urbonavičius.

Pietūs ir programa prasidėjo 2 val. popiet. Choras padainavo.

CICERO, Ill. — Dr-ja Šv. Motinos Dievo Sopulingos surengė metinę vakarienę spalių 28 d. parap. salėje.

SO. CHICAGO, Ill., Šv. Juozano parapija. — Lapkričio 4 d. Saldž. Širdies dr-ja turėjo savo metinį pasilinksminimo balių parap. salėj.

— Klebonas: parap. komitetas ir kiti darbuotojai pradėjo planuoti iškilmingą paminėjimą Padėkos Dienos.

— Šiomis dienomis tapo pastatydinta prie bažnyčios sandėlis, kur bus visokiems reikmenims susidėjimo vieta.

CHICAGO, Ill. Dievo Apveizdos parapija. — Parapijos bazaras triukšmingai užsibaigė.

— Lapkričio 4 d. prasidėjo jubiliejinės šv. Misių Dievo Apveizdos bažnyčioje.

— Vietinė labdarin kuopa gražiai priėmė labdarin seimo atstovus. Tvairios komisijos gražiai atliko savo atskirus darbus.

CHICAGO, Ill. Aušros Vartu parapija. — Spaliu 31 d. mokyklos 8 skyriaus mokiniai nuvažiavo i Techny, Ill. pamatyti orą žiaus veikalo, "Mystery of the Mass." kuri statė Dievo Žodžio kongregacijos klierikai-studentai.

— Lapkričio 23 d. J. E. vyskupas W. O'Brien suteiks Sutvirtinimo Sakramento.

— Parapijos bazaras baigsis lapkričio 11 d.

— Varg. J. Brazaitis ir M. Žibaitė dauo dirba, kad parapija gerai reprezentuotų "Draugo" imbilieiniame koncerte, kuris įvyks lapkričio 18 d. Lietuvių Auditorioj.

CHICAGO, ILL., Švč. Panelės Gimimo parapija. — Parapijos choras ruošia turi-

Alp 2272

ningą programą savo koncertui lapkričio 11 d. Vargoninkų Są-gos raštin., N. Kulys pakviestas išpildyti dalį programos. Taipgi dalyvaus dainininkai: M. Janušauskienė ir Kastas Sabonis.

LIETUVOJE

— Praėjusi mėnesį Kaune įvyko Lietuvos Katalikų Veikimo Centro metinė konferencija, kurioj dalyvavo 420 atstovų. Konferencijai pirmininkavo dr. Raulinaitis, A. L. R. K. Federacijos stipendijantas. Garbės prezidiume vietas užėmė: J. E. ark. J. Skvirėckas, vyskupai Reinys, Kukta ir Būčys, prof. St. Šalkauskas ir Kairukštis. Vyskupas Reinys darė pranešimą apie Katalikų Universitetą, o vysk. P. Būčys skaitė referatą apie vyrų katalikiškąją akciją. Konferencija buvo ne vien savo dalyviais gausinga, bet ir gražiais nutarimais.

— Monsinjoras Arata, Apaštališkojo Sosto atstovas Lietuvoje, grįžo iš atostogų ir pradėjo eiti savo pareigas.

— Lietuvos turizmo sąjunga numato šią žiemą iš Lietuvos surengti išimtinai palankiomis kainomis turistinę ekskursiją į Kaukazą ir Krymą.

— Ruošiamas naujas Kauno išplanavimo projektas, kuris turės būti įvykdytas per 25-30 metų. Dabar daromos Kauno nuotraukos.

— Pirmoji grūdų partija iš Lietuvos pasiūsta per Klaipėdos uostą į Bremeną. Išvežta 15,000 centnerių rugių.

— Ligšiolinis Lietuvos garbės konsulas Palestinoje, dr. Rozenbaumas pasitraukė iš eitiųjų pareigų ir nuo spalio 1 d. išėjo į pensiją. Jis turi per 70 metų amžiaus.

— Rugs. 23 d. Karmelitų parapija su-ruošė procesiją jubiliejiniams Šv. Metų at-laidams gauti. Dalyvavo per 3,000 žmonių.

— "Maistas" veda derybas su vokiečių firmomis sutvarkyti mėsos ir gyvulių eksportui į Vokietiją.

— Paskutiniu metu suomai vis daugiau ima domėtis Lietuva. Vienas iš didžiausių Pabaltijo laikraščių "Uusi Suomija" žada netrukus Lietuvoje paskirti savo atstovą.

— Neseniai Lietuvoje viešėjo Liepojos burmistras Rimbenieks, miesto inž. Jirgen-sonas, ūkio dalies vedėjas Tamsas ir du vet. gydytojai. Jie susipažino su kai kuriomis Lietuvos įstaigomis ir nori Lietuvoje įvesti modernišką kanalizaciją su vanden-tiekiu.

— Didžiojo lietuvių kalbos filologo ir mokslininko, prof. K. Būgos, minėjimas nu-matomas gruodžio 2 d. Dusetuose. Tą dieną sueina 10 metų nuo jo mirimo.

— Lenkų sp. rašo, kad per administracijos liniją šiomet iš Lenkijos į Lietuvą pe-

rėjo 124 žmonės, iš Lietuvos 140, ūkininkų lenkai išleido apie 8,000, o iš ten apie 4000.

— Buvęs Klaipėdos direktorijos pirmi-ninkas dr. Šreiberis gavo paskyrimą Kara-liaučiuje. Ten jis užims aukštą valdžios vietą. Ryšium su tuo, dr. Šreiberis šiomis dienomis apleidžia Klaipėdą galutinai.

— Lietuvoje ruošiamasi statyti trumpų bangų radio stotį.

— Lietuvos KVC ėmė smarkiai rūpin-tis katalikų universiteto įsteigimu Lietu-voje.

— Didžioji tarptautinė geležinkelių konferencija Kaune savo darbus baigė. Su-sitarta dėl tiesioginio susiekimo su Rusi-ja, Vokietija, Čekoslovakija, Austrija, Itali-ja ir Suomija. Dabar keleiviai galės pirktis tiesioginius tiketus. Šis tarptautinis gele-žinkeliais susiekimas per Lietuvą padidins keleivių judėjimą Lietuvos krašte.

— Kaune muzikų grupė suorganizavo dr. V. Kudirkos vardo simfoninį orkestrą ir dažnai rengs populiarius simfoninius koncertus.

— Apskaičiuojama, kad gaisras Luo-kės miestelyje yra padaręs apie vieną mi-lijoną litų nuostolių.

— Nugriovus senąjį medinį Karo Mu-ziejaus pastatą, Laisvės Varpas su laikro-džiu ir varpų muzika bus perkelti į Vytau-to Didžiojo Muziejaus bokštą. Laisvės var-pas pirmą kartą sugaus iš naujo bokšto dar šiais metais laike kariuomenės šventės lapkričio 23 d. Tą pačią dieną sukanka ir keturi metai nuo dienos Vytauto Didžiojo muziejaus kertinio akmens pašventinimo.

— Pabaltės santarvės sudarymas jau turi ir visuomeniškų pasekų. Vieton atskirų Lietuvos - Latvijos ir Estijos vienybės sąjungų, išskeltas sumanymas įsteigti bendrą trijų Pabaltės valstybių vienybės drau-giją.

— Neseniai pasirašus artimesnio politi-nio bendradarbiavimo sutartį per Lietuvos, Latvijos ir Estijos šių valstybių politinis svoris tarptautinėje politikoje žymiai padidėjo, nes ši sutartis žymia dalimi yra įterp-ta į Europos aktualios politikos rūmus.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. - Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kra-sos ženklelį atsakymui.

00 214 200